

Operator de date cu caracter personal înregistrat sub nr.2991

Cod ECLI ECLI:RO:TBMUS:2020:020.000557

Dosar nr. 5606/320/2014

ROMÂNIA

TRIBUNALUL MUREȘ
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIE Nr. 557/2020

Sedința publică de la 29 Septembrie 2020.

Completul compus din:

Președinte: **Andreea-Carolina Căilean**

Judecător **Maria Ristache**

Grefier **Maria Ciobotă**

Pe rol se află judecarea apelului formulat de **LANDMAN GABOR**, cu sediul procesual ales la cabinet de avocat **Menyhart Gabriella Eva**, cu sediul în **Oradea, str. Jean calvin, nr.1, jud. Bihor**, împotriva sentinței civile nr. **3462/10.07.2017**, pronunțată de Judecătoria Tg.Mureș în dosarul nr. **5606/320/2014**.

Dezbaterile și susținerile părților asupra apelului au fost consemnate în încheierea de ședință din data de **15 septembrie 2020**, când s-a dispus amânarea pronunțării la data de **29 septembrie 2020**, încheiere care face parte integrantă din prezenta decizie.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra apelului de față, reține că

Prin sentința civilă nr. **3462/10.07.2017**, pronunțată de Judecătoria Tg.Mureș în dosarul nr. **5606/320/2014**, s-a respins ca nefondată plângerea formulată de petentul **Landman Gabor**, în contradictoriu cu intimatul **Municipiul Târgu Mureș - Direcția Poliția Locală**, împotriva procesului-verbal de **contravenție seria PC nr. 2955/24.12.2013**, s-au menținut ca fiind legale și temeinice **dispozițiile procesului-verbal contestat și s-a constatat intervenită prescripția executării sancțiunii amenzii contravenționale aplicate prin procesul-verbal contestat**.

În considerentele sentinței atacate, instanța de fond a reținut cele arătate prin cererea de chemare în judecată, întâmpinarea formulată de către intimatul **Municipiul Tg.Mureș- Direcția Poliția Locală**, nemotivându-se motivele de fapt și de drept avute în vedere la deliberare.

Împotriva acestei sentințe a formulat **apel petentul Landman Gabor**, prin care a solicitat admiterea apelului și schimbarea în totalitate a sentinței civile în sensul admiterii cererii de chemare în judecată ca fiind legală și întemeiată și fondată, și în consecință anularea procesului verbal seria PC nr. **2955** din **24.12.2013** emis de **Municipiul Tg Mureș-Direcția Poliția Locală**, acordarea de daune morale în cuantum de **5.000 lei** pentru tergiversarea procesului civil de către instanța de fond, anume judecător **Siko Laszlo**, prin depășirea termenului de redactare a sentinței- civile nr. **3462/10.07.2017** pronunțată de Judecătoria Târgu Mureș în dosarul nr. **5606/320/2014**, sens în care s-a pronunțat Judecătoria Targu Mures prin Hotărâre cameră de consiliu nr. **4569/13.07.2018**, cu cheltuieli de judecată.

În motivele de apel s-a arătat că **Hotărârea civilă nr. 3462 din 10.07.2017** este practic nemotivată de către instanța de fond. Se înșiră motivele de fapt și de drept ale

petentului și ale intimatului, și pe urmă în circa 3 rânduri motivează. Astfel, în privința motivelor invocate de petent în susținerea plângerii, s-a arătat ca acestea sunt simple afirmații, nesusținute de nici un act cu putere probantă, deși din cele mai sus arătate, petentului îi revine sarcina demonstrării unei alte situații de fapt decât cea prevăzută în procesul verbal.

Atâta este motivarea instanței de fond. În prealabil, instanța de fond nu a analizat nici unul dintre înscrisurile pe care le-a depus la dosar, nu a analizat conținutul declarației martorului, nu a analizat înregistrarea sonoră pe care a depus-o la dosar în forma scrisă.

În exemplarul de sentință civilă primită de către petent după „analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:” lipsește motivarea instanței de fond în totalitate, solicitând ca instanța de apel să analizeze dosarul și situația dedusă judecății sub toate aspectele pe care le-a prezentat în fața instanței de fond, înscrisurile, depuse la dosar; depoziția martorului, înregistrarea sonoră redată în sală, să le acorde putere probatorie corespunzătoare realității faptice și juridice, și pe urmă să se admită apelul și să schimbe în totalitate sentința civilă dedusă apelului în sensul admiterii cererii de chemare în judecată și anularea procesului verbal de sancționare contravențională.

Redă apărarea formulată de către acesta în fața instanței de fond, însă instanța de fond nu le-a luat în considerare și invocă prevederile art.19 din Legea nr.215/2001 privind administrația publică -locală, prevederi legale pe care intimatul nu le-a respectat, deoarece:

În momentul în care s-a adresat poliției locale Tg.Mureș în limba maghiară, deci limba minorității majoritare din oraș, acest serviciu nu i-a fost asigurat. S-a adresat poliției locale în calitate de traducător autorizat de limbă maghiară din/în limba olandeză. Poștul local de radio din Olanda voia să facă un reportaj cu privire la un caz anume înregistrat la Poliție.

Precizează că fiind cetățean european, are dreptul să invoce, în cazul în care se afla în aceleași împrejurări de fapt, ca și un cetățean român de etnie maghiară, aplicarea prevederilor legale ce li se aplică minorităților de etnie maghiară ori în speța de față la fel cum și în cauza Bickel și Franz C-274/1996, hotărârea Curții Europene de la Luxemburg consacră dreptul cetățenilor europeni de a utiliza o limbă dintr-o anumită regiune, unde acea limbă se folosește în mod oficial. Astfel, a încercat în toate limbile de circulație internațională, pe lângă maghiara, engleza, franceza, în nici una dintre aceste limbi nu a primit răspuns, s-a comunicat că singura limbă oficială în România este limba română. Dovada în acest sens este depoziția martorului Balogh Peter, care a declarat că, convorbirile între petent și agenții de poliție au fost neinteligibile, la fel declarația lui Ian Willem Oomen, care a declarat că nu s-a realizat convorbire inteligibilă între petent și agenții de poliție.

Se mai arată că nu a pătruns pe nedrept în incinta clădirii, de fapt nici nu se poate „forța”, așa cum susține intimatul, intrarea în camera ofițerului de serviciu, deoarece aceasta camera este deschisă accesului public, există numai o barieră, fapt dovedit de fotografiile, pe care le-a depus la dosar. Petentul a intrat și a solicitat o persoană care știe limba maghiară, însă a fost încătușat, iar persoana care l-a însoțit, a efectuat și o înregistrare sonoră în mp3 despre cele întâmplate, textul acestei înregistrări fiind tradus integral în limba română și depus la dosar. Nu a refuzat să se legitimeze, ci nu a înțeles limba română, iar declarația lui Ian Willem Oomen privind faptul că s-ar fi adresat în limba română agenților nu este reală, deoarece petentul nu cunoaște limba română, însă a solicitat în mai multe limbi de circulație internațională: engleză, franceză, germană, să i se asigure o persoană care cunoaște limba maghiară, însă acest lucru i s-a refuzat în mod constant și ferm, iar agenții de poliție locală l-au întrebat, cu ocazia încătușării, dacă vrea revoluție.

Susținerea că s-a comportat agresiv, nu este deloc adevărată, această afirmație nu a fost dovedită de intimat. Jan Willem-Oomen a fost la fața locului cu petentul, el a efectuat înregistrarea sonora, el poate dovedi că nu a fost deloc agresiv, s-a comportat civilizată, aspect relatat în declarația de martor.

Având în vedere că petentul nu înțelege deloc limba română, agenții de poliție locală ar fi trebuit să îi asigure un translator. Degeaba i s-a comunicat în limba română, acesta nu a înțeles, altfel le-ar fi explicat intenția cu care a venit, iar în condițiile în care nu i s-a acordat translator oficial, nici nu putea să refuze părăsirea sediului instituției, deoarece nu a înțeles ce spuneau agenții de poliție.

În vederea justificării „abuzului” săvârșit la data evenimentului, precum și a „abuzurilor” săvârșite după eveniment, adică ponegrirea petentului în fața consiliului național pentru combaterea discriminării în dosarul nr.9/2014, în întâmpinarea depusă la dosarul consiliului, intimata, prima dată, face trimitere la procesul verbal de sancționare, fără ca acest proces verbal să fi fost comunicat petentului; din întâmpinare a aflat de existența acestuia, intimata întocmind ulterior, în lipsa petentului, procesul verbal de sancționare contravențională.

De asemenea, petentul s-a legitimat, intimata are cartea lui de identitate, nefiind adevărat faptul că nu cunoștea adresa unde să îi comunice procesul verbal de sancționare, întocmit ulterior în lipsa acestuia. Adevărul este faptul că nu s-a întocmit nici un proces verbal la fața locului, nici nu avea această intenție, doar când s-au formulat mai multe plângeri de către petent, în luna februarie, deci atunci deja a trecut termenul de comunicare a procesului verbal de 30 de zile și nu mai putea să comunice procesul verbal, numai atunci s-a întocmit procesul verbal și rapoartele, în vederea justificării abuzurilor comise de aceasta.

Se mai arată că procesul verbal a fost „fabricat” ulterior desfășurării evenimentelor, în vederea justificării comportamentului abuziv al agenților, petentul nu a fost de față la întocmirea procesului-verbal, nu i s-a adus la cunoștință faptul că are dreptul să facă „obiecțiuni”, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. 7 din O.G. nr.2/2001, sub sancțiunea nulității procesului verbal. O dovadă în sensul că nu a fost de față la întocmirea procesului verbal de sancționare este faptul că în 8 minute, cât a stat în cameră, este imposibilă întocmirea procesului verbal, traducerea prevederilor legale pe care le-ar fi încălcat, mai mult, nu s-a întocmit în fața lui nici un de fel de act, nefiind de față vreun traducător care să semneze procesul verbal și nu s-a consemnat în procesul verbal faptul că nu știe limba română. Petentul invocă CEDO, Hotărârea din 04.10.2007 în Cauza Anghel împotriva României (Cererea nr. 28183/03) Strasbourg, devenită definitivă la data de 31.03.2008.

Potentul precizează că în procesul verbal nu este trecut numele și prenumele traducătorului, solicitarea agenților nu i-a fost tradusă într-o limbă pe care să o înțeleagă și nu i s-a adus la cunoștință consecințele refuzului într-o limbă pe care să o înțeleagă, astfel încât nu se poate vorbi despre încălcarea vreunei norme legale de către petent, pentru că tocmai agenții nu și-au respectat obligația de a asigura traducător și obligația de încunoștințare.

În continuarea ideii privind natura procedurii contravenționale stabilită de CEDO în cauza Anghel contra România, face referire la art. 6 din Convenție, solicitând aplicarea criteriilor menționate și statuate de CEDO, în cauza Anghel/României, dar și în alte cauze, atât la audierea martorului, cât și la administrarea probelor cu înscrisuri, în special la raportul agentului constatator, care nu este imparțial și independent și să se aplice criteriile enunțate de CEDO, la pronunțarea hotărârii în prezenta cauză.

În ce privește reținerea raportului agentului constatator ca mijloc de probe, acesta a fost întocmit în luna februarie 2014. La fel, în procedura de soluționare a plângerilor contravenționale, nu se impune ca raportul agentului constatator, întocmit pro causa (după momentul întocmirii procesului-verbal atacat și imediat după formularea și comunicarea exemplarului nr. 2 al plângerii contravenționale) spre a fi anexat la întâmpinare, să fie reținut ca mijloc de probă, pentru că s-ar ajunge la situația absurdă ca eventuala vinovăție a petentului-contravenient să fie stabilită în baza unui înscris întocmit de același agent constatator al cărui proces-verbal este contestat sub aspectul legalității/temeiniciei și s-ar admite implicit că nulitatea absolută a unui proces-verbal (pentru neindicarea datei constatării faptei, a nedescrierii corespunzătoare a faptei, etc.) poate fi acoperită printr-un asemenea înscris, situație în care dispozițiile art. 17 din O.G. nr. 2/2001 ar rămâne fără substanță și fără finalitate juridică, or nu acesta a fost scopul urmărit de legiuitor la edictarea textului de lege de la articolul menționat.

Dimpotrivă, din interpretarea art. 17, deduce că legiuitorul a urmărit ca în situația în care, în urma controlului de legalitate, instanța constată că procesul-verbal contravențional este lovit de nulitate absolută, va dispune anularea actului sancționator fără a fi permisă acoperirea nulității prin alte mijloace, sens în care face trimitere la Decizia nr. 1096/2009 pronunțată de Curtea Constituțională a României.

Chiar dacă art. 47 din OG nr. 2/2001 face referire la dispozițiile Codului de procedură civilă, instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii onus probandi incumbit actori, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, potrivit disp.art.19 alin.1 și 3 din O.G. nr.2/2001, aprobată prin Legea nr. 180/2002, în cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constatator va face mențiune despre astfel de împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor, care nu poate avea calitatea de agent constatator. Nu se știe dacă Mircea Mihai martorul asistent este sau nu agent constatator, acesta neputând fi audiat, deoarece imediat după incident a plecat în străinătate, după spusele reprezentantei legale a intimatului. În același timp martorul asistent trebuia să dovedească refuzul petentului de a participa la încheierea procesului verbal de contravenție, însă neputând fi audiat, instanța nu și-a putut forma convingerea privind existența sau nu a refuzului nejustificat al petentului. Or, orice dubiu folosește petentului, fiind astfel, incident motivul de nulitate prevăzut de art. 19 alin. 1 și 3 din O.G. nr. 2/2001 aprobată prin Legea nr.180/2002.

Totodată, petentul face referire și la Ordonanța procurorului pronunțată în dosarul nr. 28/P/2014 prin care a clasat cauza, având ca obiect plângerea penală formulată de petent. Se arată că procurorul și-a încălcat competența funcțională luând apărarea unei instituții publice și prin încercarea de a acoperi nulitatea relativă sau absolută a procesului verbal întocmit prin încălcarea art. 19 din OG nr. 2/2001, anume a faptului că martorul asistent nu a perceput direct refuzul petentului. Având în vedere că există vătămare în cauză, chiar dacă procurorul afirmă contrariul, amenda aplicată, suferința fizică și psihică în urma acestor evenimente, încălcarea art. 19 atrage nulitatea procesului verbal. Oricum, declarația data de către Florin Florea în fața procurorului, dar nu numai a acestuia ci a tuturor agenților audiați, este plină de contradicții. Acesta a descris circumstanțele faptei în mod mincinos, însă procurorul nu a observat aceste contradicții evidente.

Potentul arată că numitul Balogh Peter a fost audiat în fața instanței de judecată și a declarat că nu a purtat discuții cu petentul, nu i-a tradus acestuia nimic, convorbirile între agenți și petent erau neinteligibile, însă în fața organului de cercetare a declarat altfel, existând contradicții evidente și concrete.

Un lucru este cert și anume că în data de 24.12.2014 la sediul poliției erau numai agenți al poliției locale, cât timp petentul a stat la sediul poliției nu a fost încheiat proces verbal, Mircea Mihai nu era de față la evenimentele ce au avut loc în acea zi, deci nu putea să perceapă în mod direct refuzul său, refuz care de altfel este o minciună, petentul nu a refuzat semnarea procesului verbal, deoarece acest proces verbal a fost întocmit ulterior evenimentului, motiv pentru care agentul constator a încălcat art. 19 alin. 1 și 3 din OG nr. 2/2001, astfel încât se impune anularea procesului verbal.

De asemenea, procesul verbal a fost întocmit la data de 24.12.2014, însă nu a fost comunicat în termen de 30 de zile către petent, doar în cursul lunii aprilie 2015 a primit împreună cu întâmpinarea depusă de către intimată la Consiliul național pentru combaterea discriminării, moment când a aflat despre sancționarea sa contravențională, de către intimată.

Solicită acordarea daunelor morale pentru neglijența profesională a judecătorului Siko Laszlo Csaba, care a redactat cu întârziere semnificativă sentința civilă, petentul fiind obligat să se adreseze instituțiilor de stat în vederea sancționării judecătorului, până când a înaintat contestație privind tergiversarea procesului civil înregistrat sub nr. 5606/320/2014/a1, contestația fiind admisă de către Judecătoria Tg Mureș și a constatat tergiversarea procesului civil prin neredactarea sentinței civile în termen rezonabil. Conform art. 6 din CEDO are dreptul la un proces echitabil.

Intimata Municipiul Tg Mureș-Direcția Poliția Locală a formulat **întâmpinare** (fila 29 dosar), solicitând:

- respingerea apelului;

- menținerea Sentinței civile atacate, ca temeinică și legală iar pe cale de consecință menținerea procesului-verbal seria nr.2955/24.12.2013, ca fiind temeinică și legal;

-cu privire la solicitarea acordării de daune morale pentru tergiversarea procesului civil de către instanța de fond, având în vedere faptul că Direcția Poliția Locală nu are calitate procesuală pasivă la acest petit, lasă la aprecierea instanței să dispună în consecință;

- exonerarea intimatei de la plata cheltuielilor de judecată.

În motivele întâmpinării se arată că în data de 24.12.2013, în jurul orei 11⁵⁰, petentul a refuzat să părăsească sediul Direcției Poliția Locală, situat în Tg Mureș, str. Gh. Doja, nr.9, până la sosirea unui translator, la solicitarea justificată a organelor de menținere a ordinii și liniștii publice, devenind agresiv, fiind necesar sprijinul echipajului de intervenție, încălcând astfel prevederile art. 3, pct. 13, din Legea nr.61/1991-republicată, pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice. În acest sens, a fost întocmit procesul verbal seria PC nr. 2955/24.12.2013 prin care s-a aplicat petentului amenda prevăzută de art. 4, alin.1, lit c) din Legea nr. 61/1991-republicată, în sumă de 1500 de lei ca urmare a săvârșirii contravenției prevăzute de art.3, pct.26 din Legea nr.61/1991-republicată, pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice.

Actul administrativ de sancționare este temeinic și legal, fiind întocmit cu respectarea prevederilor art. 16 - 19 din O.G. nr. 2/2001-modificată, fiind cuprinse în conținutul acestuia mențiunile obligatorii prevăzute de art. 17 din actul normativ menționat, mai exact: numele, prenumele și calitatea agentului constator, numele și prenumele contravenientului, sunt trecute data săvârșirii și locul faptei, respectiv este descrisă fapta contravențională, respectiv este semnat de către un martor asistent.

Totodată, din felul în care a fost descrisă fapta contravențională, se deduc elementele definitorii și caracteristice ale acesteia, rubrica destinată acestui aspect fiind

completată în întregime, iar formularea este clară, precisă și concisă. De asemenea, la data săvârșirii faptei contravenționale petentul a refuzat categoric să rămână la întocmirea actului de sancționare, împrejurare confirmată de către martorul asistent Mircea Mihai.

Se mai arată că, în lipsa datelor concrete referitoare la domiciliul contravenientului, nu s-a putut proceda la transmiterea procesului verbal nr. 2955/24.12.2013, conform art.26 (3) din O.G. 2/2001 modificată, respectiv nu s-au inițiat demersuri legale, privind obligarea acestuia la achitarea amenzii contravenționale aplicată în cuprinsul acestuia.

Cu privire la starea de fapt, precizează că numitul Landman Gabor, însoțit de o altă persoană de sex masculin, s-a deplasat la sediul Direcției Poliția Locală cu intenția de a solicita informații referitoare la un proces-verbal încheiat de către un agent din cadrul Direcției Poliția Locală Tîrgu-Mureș, însă cerințele petentului erau total nefondate și nelegale, din moment ce nu avea vreo calitate anume, cum ar fi apărător sau reprezentant al părții în speță. La sediul instituției și-a exprimat voința ca toate informațiile solicitate să-i fie comunicate în limba maghiară, însă comunicarea inițial s-a realizat în engleză, limbă de circulație internațională, deoarece la momentul respectiv nu se afla la fața locului nici o persoană cunoscătoare de limba maghiară.

Se arată că petentul a manifestat un comportament agresiv, refuzând să părăsească incinta instituției până la sosirea unui translator, perturbând astfel buna desfășurare a activității și forțând pătrunderea în camera ofițerului de serviciu, devenind insistent, ridicând tonul, comunicând doar în limba maghiară. Un angajat din cadrul Serviciului de Asistență Socială, vorbitor de limba maghiară, solicitat la fața locului, a încercat să poarte o discuție cu numitul Landman Gabor, însă acesta nu a dorit să comunice cu el în limba maghiară, aspecte ce rezultă și din Ordonanța procurorului emisă în dosarul nr 28/P/2014 al Parchetului de ne lîngă Judecătoria Tg-Mureș.

Referitor la imobilizarea și încătușarea petiționarului, se arată că pe lângă faptul că a forțat pătrunderea în camera ofițerului de serviciu, acesta inițial a refuzat să se legitimeze, respectiv să părăsească sediul instituției la solicitarea justificată a patrului de intervenție, opunând rezistență, moment în care a fost imobilizat și condus în incinta unui birou, fără să fi fost însă agresat fizic sau verbal, fiind invocate prevederile art. 24 din Legea nr.155/2010 (Legea Poliției Locale).

Intimata consideră că în speță nu se poate vorbi de încălcarea vreunui drept, a unui interes legitim sau discriminare în sensul încălcării dispozițiilor art.1 din OG nr.137/2000, atâta timp cât s-a asigurat petentului comunicarea într-o limbă de circulație internațională și ulterior și în limba maghiară, în pofida faptului că nu se justifica prezența acestuia la sediul instituției intime.

Mai mult, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin Hotărârea nr.408/09.07.2014, pronunțată în dosarul nr.9/2014 a procedat la clasarea petiției intentate de către petent, în temeiul dispozițiilor din O.G. nr. 137/200, privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, respectiv Colegiului Director al CNCD a constatat că în speță, nu sunt îndeplinite, în mod cumulativ, elementele constitutive ale faptei de discriminare, iar prin Sentința civilă nr.123/CA/2015 pronunțată de Curtea de Apel Oradea -Secția a II a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dos. nr. 61/35/CA/2015, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea petentului având ca obiect solicitarea anulării Hotărârii nr.408/09.07.2014 și de constatare a discriminării, intentată împotriva Direcției Poliția Locală Târgu-Mureș și Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Consideră hotărârea primei instanțe întemeiată deoarece în primă instanță, petentul nu a făcut în niciun fel dovada unei alte situații de fapt decât cea menționată în procesul verbal de contravenție, deși potrivit dispozițiilor art. 249 Cod de procedură

civilă, cât și, potrivit principiilor generale ale dreptului administrativ, procesul verbal ca act administrativ se bucură de prezumția relativă de legalitate și temeinicie, respectiv în speță nu s-a reținut existența vreunei cauze de nulitate a procesului verbal contestat, acesta beneficiind în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie.

Examinând sentința civilă prin prisma motivelor de apel formulate, având în vedere actele și lucrările dosarului, tribunalul constată următoarele:

În fapt, prin procesul verbal seria PC nr. 2955/24.12.2013, s-a aplicat petentului amenda prevăzută de art. 4, alin.1, lit c) din Legea nr. 61/1991, în sumă de 1500 de lei pentru contravenția prevăzută de art. 3, pct. 13 din Legea nr.61/1991-republicată, reținându-se în sarcina sa că, în data de 24.12.2013, în jurul orei 11⁵⁰, a refuzat să părăsească sediul Direcției Poliția Locală, situat în Tg Mureș, str. Gh. Doja, nr. 9, până la sosirea unui translator, la solicitarea justificată a organelor de menținere a ordinii și liniștii publice, devenind agresiv, fiind necesar sprijinul echipajului de intervenție.

Prin sentința pronunțată în primă instanță, s-a reținut legalitatea și temeinicia actului sancționator, și intervenirea prescripției dreptului de executare a amenzii aplicate prin actul atacat. Apelantul a criticat sentința, subliniind faptul că aceasta nu a fost motivată, că nu i s-a respectat dreptul de a formula propriile obiecțiuni cu ocazia sancționării, și că starea de fapt descrisă de actul sancționator nu e corectă.

Analizând cu prioritate excepția inadmisibilității invocată din oficiu de către instanță cu privire la petitul privind daunele morale pretinse de apelant, tribunalul constată aplicabilitatea dispozițiilor art. 478 alin. 1 și 3 NCPC, potrivit cărora: "*1) Prin apel nu se poate schimba cadrul procesual stabilit în fața primei instanțe(...). (3) În apel nu se poate schimba calitatea părților, cauza sau obiectul cererii de chemare în judecată și nici nu se pot formula pretenții noi.*".

Pretenția privind daunele morale în cuantum de 5000 lei a fost formulată pentru prima dată în apel de către petent, astfel că aceasta este, raportat la dispozițiile art. 478 alin. 3 NCPC citat mai sus, inadmisibilă.

Potrivit art. 425 alin. 1 lit. b NCPC, "*(1) Hotărârea va cuprinde:(...)b) considerentele, în care se vor arăta obiectul cererii și susținerile pe scurt ale părților, expunerea situației de fapt reținută de instanță pe baza probelor administrate, motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților;*", iar potrivit art. 480 alin. 3 teza I: "*(3) În cazul în care se constată că, în mod greșit, prima instanță a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului ori judecata s-a făcut în lipsa părții care nu a fost legal citată, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va judeca procesul, evocând fondul.*".

Din considerentele hotărârii atacate lipsesc argumentele de fapt și de drept ce au determinat convingerea instanței de fond, astfel că se impune a se proceda la anularea sentinței atacate, și la rejudecarea cauzei, fără a se putea crea apelantului o situație mai grea față de cea cauzată de sentința pronunțată – așadar nu se mai impune analiza prescripției dreptului de executare a sancțiunii aplicate.

Potentul a subliniat că nu au fost respectate, de către agentul constator, dispozițiile art. 17 din OG 2/2001, respectiv că nu i-a fost recunoscut dreptul de a formula obiecțiuni cu ocazia sancționării sale contravenționale. Actul sancționator a fost întocmit în lipsa lui, iar martorul asistent care a confirmat condițiile întocmirii procesului verbal nu a putut fi audiat de către instanța de fond, pentru a se verifica dacă acesta nu avea, cumva calitate de agent constator, la rândul său.

Tribunalul reține că, prin semnarea actului sancționator de către un martor asistent, s-au respectat dispozițiile art. 19 din OG 2/2001; apoi, vătămarea eventual cauzată petentului prin întocmirea în această manieră a actului sancționator a fost deja

înlăturată, astfel că nu poate justifica anularea acestuia, raportat la dispozițiile art. 175 NCPC. Astfel, petentul a avut posibilitatea formulării obiecțiilor sale prin plângerea contravențională formulată. Apoi, în ce privește data întocmirii actului sancționator, interpretarea dată de instanță a fost, deja, în favoarea petentului: s-a constatat că, față de momentul întocmirii procesului verbal, comunicarea s-a realizat tardiv, impunându-se a se constata intervenirea prescripției dreptului de executare a sancțiunii aplicate.

În ce privește criticile aduse de petent din perspectiva stării de fapt reținute în actul sancționator, tribunalul apreciază că, în cauză se impune a se face aplicarea principiului *in dubio pro reo*.

Reținem că procesul verbal de contravenție întocmit în baza aspectelor constatate personal de agentul constatator, se bucură de o prezumție de legalitate, care se încadrează în practicile considerate legitime de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Astfel au ilustrat și hotărârile pronunțate în cauze precum Haiducu și alții împotriva României, Nicoleta Gheorghe împotriva României, cauze în care Curtea a reamintit că, în materia circulației rutiere, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției.

Pe de altă parte, aplicabilitate în cauză, raportat la jurisprudența CEDO, își găsește și prezumția de nevinovăție. Având în vedere că, din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în raport de dispozițiile art. 6 par. 2 din CEDO, deși necalificată în dreptul intern ca fiind de natură penală, contravenția este subsumată noțiunii de „acuzatie în materie penală” (raportat la câmpul de aplicare general al normei, cât și preeminența caracterului represiv al sancțiunii contravenționale), instanța apreciază că, din acest punct de vedere, se impune în mod necesar respectarea garanțiilor specifice recunoscute persoanei acuzate, între care și cea a prezumției de nevinovăție a petentului.

Prin actul sancționator întocmit, petentului nu i s-a imputat pătrunderea fără voie într-o zonă neaccesibilă publicului, ci refuzul de a o părăsi, la cererea agenților de poliție. Ori, pentru a exista un refuz al petentului, era necesar ca acesta să înțeleagă efectiv obligația comunicată de către agenții constatați neavând relevanță, față de obiectul prezentului dosar, dacă exista sau nu o obligație a intimitei de a pune la dispoziția petentului un traducător în limba maghiară. Afirmatia petentului în sensul că nu înțelege bine limbile română și engleză nu a fost contrazisă de nici o probă în prezentul dosar, și nici nu a fost infirmată concret de către intimată.

Potrivit petentului, și înscrisurilor depuse de el la dosar, dânsul înțelege limba maghiară, și olandeză, având calitate de traducător în Olanda. Potrivit ambilor martori audiați în cauză (Balogh Peti – f. 132 și Jan Willen Oomen – f. 257-258), petentului nu i s-a comunicat nimic în limba maghiară, cu ocazia sancționării, interpretul de limbă maghiară neparticipând activ la discuții. Agenții au încercat să comunice cu petentul în limba română și engleză, astfel că nu se poate reține că petentul a avut posibilitatea să înțeleagă ce se cere de la dânsul.

Afirmatia intimitei, în sensul că, un angajat cunoscător de limba maghiară ar fi avut o conversație în această limbă cu petentul, este contrazisă chiar de angajatul respectiv – numitul Balogh Peti, audiat ca martor de către instanța de fond. Iar martorul Jan Willen Oomen, necunoscător de limbă română sau maghiară, a înțeles că disputa cu petentul s-a datorat faptului că acesta insistă să se comunice în limba maghiară, iar nu din cauza unei solicitări nerespectate de a se părăsi o anumită încăpere.

Chiar dacă agenții constatați au avut reprezentarea faptului că petentul a refuzat să se conformeze instrucțiunilor comunicate de dânsii, atâta vreme cât petentul nu

a înțeles aceste instrucțiuni, nu se poate reține că fapta ar fi fost săvârșită cu o formă de vinovăție.

Extrasul de pe înregistrarea depusă de petent la dosarul de fond (f. 19-25), redă dificultățile de comunicare între acesta și agenții de poliție – care, aparent, nu puteau să comunice foarte bine nici în limba engleză. În momentul în care petentul a fost imobilizat de către agenți, percepția colegului său a fost că acesta ar fi fost imobilizat deoarece a insistat să se comunice cu dânsul în limba maghiară. Colegul petentului face și o referire la faptul că petentul ar fi refuzat să plece, cum au cerut „polițiștii de la recepție” (considerând, deci, că se afla la recepția instituției), dar, aparent, percepția lui nu a fost în sensul că se impunea să părăsească un anume spațiu neaccesibil publicului, ci că i se refuză cu totul accesul la respectiva instituție, din cauza limbii în care comunică.

În ce privește raporturile agenților de poliție (f. 50-55), se reține că acestea au calitatea de înscrisuri ce susțin poziția intimatei în dosar, iar nu valoare probatorie. De altfel, nici aceste rapoarte nu dovedesc faptul că petentul a avut posibilitatea să înțeleagă ce se cere de la dânsul, de vreme ce, potrivit agentului Vlăsa Dan Ioan, la momentul când au cerut petentului să aștepte pe hol, nu era nici un traducător de limba maghiară, încă prezent.

Raportat la atitudinea petentului, descrisă ca fiind agresivă, observăm că acesta nu a fost sancționat prin procesul verbal pentru acte de agresiune față de agenți (acte ce ar fi fost, teoretic, mai degrabă, de domeniul penalului), ci pentru refuzul de a părăsi o încăpere. Ori, în contextul în care, din probele testimoniale administrate, și din pozițiile părților, rezultă că toate comunicările s-au realizat cu petentul în limbi pe care acesta nu le înțelegea bine, faptei imputate acestuia îi lipsește vinovăția.

În acest context, față de argumentele de fapt și de drept expuse, tribunalul va reține că petentul nu se face vinovat de fapta reținută în sarcina sa de către agentul constator. Prin urmare, în baza disp. art. 480 alin. 2 din Codul de procedură civilă, tribunalul va admite apelul declarat de petent, se va dispune anularea în tot a sentinței apelate și admiterea plângerii contravenționale formulate de petent, cu consecința anulării procesului verbal de contravenție seria PC nr. 2955/24.12.2013. Se va respinge ca inadmisibilă cererea petentului privind acordarea de daune morale.

În baza art. 453 NCPC, se impune obligarea intimatei – parte care a pierdut procesul – să achite cheltuielile de judecată suportate de apelant: taxă de timbru de 20 lei, și onorar avocat în cuantum de 2000 lei. Cuantumul onorariului de avocat a fost redus, conform art. 451 alin. 1 NCPC, de la suma totală de 4000 lei (f. 27 verso), la valoarea de 2000 lei, raportat la complexitatea dosarului de apel, la demersurile efectiv realizate de avocat, și la măsura în care cererile din apel au fost admise.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

ADMITE apelul formulat de apelantul **LANDMAN GABOR**, cu sediul procesual ales la cabinet de avocat Menyhart Gabriella Eva, cu sediul în Oradea, str. Jean Calvin, nr. 1, jud. Bihor, împotriva sentinței civile nr. 3462/10.07.2017, pronunțată de Judecătoria Tg. Mureș în dosarul nr. 5606/320/2014.

Anulează sentința de mai sus.

În rejudecare: Admite plângerea contravențională formulată de petent.

Anulează procesul verbal de contravenție seria PC nr. 2955/24.12.2013.

Admite excepția inadmisibilității invocată din oficiu cu privire la petitul privind daunele morale pretinse, și respinge ca inadmisibil respectivul petit.

Obligă intimata să achite petentului suma de 2020 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței azi, 29.09.2020.

Președinte,
Andreea-Carolina Căilean

Judecător,
Maria Ristache

Grefier,
Maria Ciobotă

Red.A.C.C.

Tehnored.M.C.

4 ex./ 28.10.2020

Jud. Fond. Sîko Laszlo Csaba

